

Berlinerbarn

EN BIOGRAFI OM HUR MAN
ÖVERLEVER GENOM ATT STÄNGA GAMLA
OCH ÖPPNA NYA DÖRRAR

Silwia Svahn

Inledning

Ibland får man göra saker vars bekvämlighet man måste ge avkall på och kliva ut i kylan. Att skriva denna självbiografi var just det jag fick göra. Stundom kändes det som om jag stod avklädd och naken inför hela världen så att alla kunde se mina tillkortakommanden. Samtidigt kände jag att det får vara slut på skamkänslor, rädslor och identitetsgömmor. Egentligen har ju jag ingen skuld till att jag föddes där och då. Hur jag än vrider och vänder på problemen så är jag; ETT BERLINERBARN.

Jag vill naturligtvis tacka för att jag fick komma till den familj som gav mig möjligheten att få ett nytt liv. Trots att våra kontakter numera är sporadiska så är min tacksamhet inte desto mindre. Stort tack!

Denna bok tillägnas även mina barn, barnbarn och följande generationer. Att aldrig förneka sitt ursprung eller glömma det, att med stolthet kunna föra min historia vidare och vara en del av den. Hur det än är, vi kan aldrig utplåna det vi varit eller är.

Kyrkklockorna i det lilla klostret uppmanade till bön och stillhet. Stillheten bröts då det nyfödda flickebarnet vidgade sina lungor och gav till ett livsbejakande skrik. Nunnorna stannade upp i sina sysslor, log mot varandra, gjorde ett snabbt, lite nervöst korstecken, för att genast därpå fortsätta med sina sysslor och innersta böner. Det var inte första gången som detta skedde, man hade redan hyst in ensamstående blivande mödrar ett antal gånger. Kriget hade inte varit skonsamt mot dessa kvinnor och många led fortfarande av posttraumatisk stress.

Mödrarna hade oftast inte möjlighet att omhänderta sina nyfödda barn och barnen gick ett ovisst öde till mötes.

Det lilla flickebarnet som föddes var som alla andra av dessa barn men kanske ändå inte riktigt.

Det här är min berättelse, mina upplevelser utifrån mitt perspektiv. Detta har jag upplevt, känt och för mig har detta varit min verklighet oavsett vad andra tyckt och känt.

Detta är mitt arv till mina barn, arvet som skall hjälpa dem att förstå varför och hur. Ett arv som skall berättas vidare till barnbarn och deras barn för att aldrig glömma eller skämmas för sitt ursprung.

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY
REPUBLIQUE FEDERALE D'ALLEMAGNE

KINDER AUSWEIS
(ALS PASSERSATZ)

CHILD'S TRAVEL DOCUMENT
IN LIEU OF PASSPORT
DOCUMENT DE VOYAGE D'ENFANT
TENANT LIEU DE PASSEPORT

Nr: 1745592

für Schäfer
pour Sylvia Elfride
Name / Name / Nom
Vornamen / Christian names / Prénoms
Staatsangehörigkeit Deutsche
Nationalität / Nationalité

Reg.-Nr. KAN 447/63
Registration No. / No d'enregistrement

Dieser Kinderausweis enthält 6 Seiten

Raum für Siebenvorsetze / Space for Visas / Place réservée aux Visas

Geburtsdatum 21. Oktober 1950
Date of birth / Date de naissance
Geburtsort Tübingen
Place of birth / Lieu de naissance
Wohnort Htternan / Rhodden
Residence / Domicile

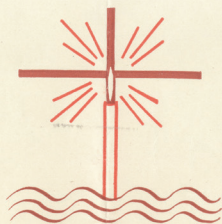
Der Ausweis ist gültig bis 20. Oktober 1966
This document is valid until
Ce document est valable jusqu'au
Stockholm 04. MRZ. 1963

Ausgestellt in Stockholm den 04. MRZ. 1963
Issued in Stockholm on 04. MRZ. 1963
in Deutschland
in Germany
in Deutschland
in Germany
Lithograph / Lithographie
Lithograph / Lithographie

Nr. 13353 Avritt kr. 12:-
A Uppehållstillstånd i SVERIGE
beviljat för tiden 29.3.1963-25.3.1965
Tillståndet är utgivet på uppdrag av
Landskapskontoren i Kopparberg
Postgård 10
Kopparberg
(Underskrift och stämpel är giltiga även utan visum)

Kinderausweis Nr: 1745592

TAUFURKUNDE

Im Jahre des Heils 1950 am 31. Okt. wurde

Sylvia Elfriede Gabriele Schäfer

im Sakrament der TAUFE
wiedergeboren aus dem Wasser und
dem heiligen Geiste / eingegliedert in
den Leib CHRISTI und aufgenom-
men in die Gemeinschaft der heiligen
katholischen Kirche.

Paten:

Sigillum

Taufspender

Rep. Müller

um für Sichvermerke / Space for Visas / Place réservée aux Visas

B.3/M.5 Avgift kr. 4.00

Upphållstillstånd i SVERIGE

beviljat för tiden 26.3.1950 - 31.12.1960

Enligt

Olav J. Hansen

12.12.1955

(Underskrift och stämpel av polismyndighet eller försäkringspolisman)

POLISMYNDIGHETEN ÖSTERSUND

Nr. 24090 Avgift kr. 4.00

A Upphållstillstånd i SVERIGE

beviljat för tiden 4.10.65 - 5.10.1966

Enligt

Olav J. Hansen

Mellan Hells er 5m

1:e polisass.

(Underskrift och stämpel av polismyndighet eller försäkringspolisman)

Kinderausweis Nr. 1745592

ÖSTERSUND

Första minnen

Jag har förstått att min mor aldrig hade hand om mig. Jag kom till min mormor. Vilken ålder jag var i eller när, har jag ingen aning om. Mormor och jag bodde i Berlin. Ett rum och kök, en liten toalett. I köket fanns det en gasspis, kallt vatten samt en liten bänk ett litet bord och två stolar. Där åt vi mat, där fick jag stryk, det var en del av min värld. Vardagsrummet innefattade två sängar, ett runt bord med fyra vackra stolar, en skänk samt mormors nattduksbord. Rummet inramades av långa tunga gardiner.

Jo, det fanns en balkong också, liten oansenlig men en balkong. Den vette ut mot bakgården. Min värld, så fylld av glädje, sorg, smärta, både fysisk och psykisk.

Som femåring var jag glad och nöjd. Vi åkte med spårvagnen till kyrkan varje söndag – oavsett vilket väder så fanns vi alltid på plats. Jag, i mina finaste kläder och mormor med hatt och psalmbok. På sommaren bar jag oftast vita knästrumpor och lackskor samt någon fin klänning. På vintern kappa, tjocka kliande strumpor fästa med stumpband, långa mamelucker, klänning av stickat material och min stora vita muff som ersatte vantarna. Muffen minns jag mycket väl. Vit, fluffig med ett tjockt grått snöre runt halsen som höll upp den. Den var inte bara vacker, den värmdde mina händer och några vantar behövde jag inte. Muffen kom från mina biologiska mor med stränga anvisningar om att inte smutsa ned den och inte använda den vid lek.

Min högsta önskan var att få vara en del av kyrkokören. Deras klangfyllda stämmor berörde mig varje söndag. Jag